

Trần Văn Lê

Huê

Một thoáng gió thổi, làn gió thoảng
Bay qua em, thổi
Tóc em bay...
Em bay theo gió
Anh theo tóc
Để nhớ thương em
trọn một ngày...

Một thoáng gió thổi mà cũng động
Tim người. Em biết tại sao không?
Nếu mình đừng gặp nhau chiều ấy
Đừng tóc em bay, gió bập bồng...

Một thoáng gió thổi mà mắc cỡ
Ai hôn em vậy? Gió hôn em!
Tại sao anh vẫn người xa lạ
Để gió hôn em, để đứng nhìn?

Nếu tóc em đừng bay mênh mênh
Em mười bảy tuổi đừng qua sông...
Chao ôi thương quá người con gái
Ba Mạ ham chi: Bắt lấy chồng?

Nam Phổ từ khi vắng một người
Tôi về quạnh quẽ ngó mây trôi
Sông Hương núi Ngự vua ngồi đó
Chắc thấy thần dân...
Đứng ngậm ngùi?

Trần Văn Lê

